

F

1. František I
2. František II.

František I.

1. František do boja šiel, cestou kráľa uvidel, čo ruky mal deravé a trnie na hlave.
Na ramenách chudobu niesol ako ozdobu a nežiadal milodar, on seba ponúkal.

R: „Rozdaj už to, čo máš, len tak môžeš za mnou prísť, život ti naplním, ak všetko odhodíš.“

František sa boja vzdal, porazil mu srdce Kráľ, svet v úžase nechápal, že žobrákom sa stal. Aj keď ten Kráľ nalieha na nás, na mňa, na teba: „ak svet pre mňa opustíš, ja dám ti niest' svoj kríž.“

František II.

1. Jedny šaty, nohy bosé, umýva sa v rannej rose, chvály vzdáva, Bohu dáva srdce z lásky úprimne. Úsmev stály z tváre žiari, raduje sa z Božej slávy, slnku spieva, keď sa stmieva, s hviezdami sa zhovára.

R: /: František, František, vypros aj nám lásky dar. Nech aj my ľúbime, tak ako nás ľúbi Pán :/.

2. K Otcu svojmu ruky spína, volá k Nemu, keď usína, aj keď vstane, volá:
„Pane, vďaka Ti, že svitol deň. Vďaka, že sme Tvoje deti, že nás voláš, ďakujem, Ti, kvitnú kvety, slnko svieti, za všetko buď chválený“.